

Erland Kops

*En fortælling af Hans Sørensen KBK
om en unik personlighed!*

Erland var unik

“Den, der går i andres fodspor, kommer aldrig først.”

Erland gik aldrig i andres fodspor.

Piet Hein skrev sit græk om katten på vejen, der sgu ville være sin egen.

Erland var som katten – han var sin egen. Han havde sin vilje, og den var stærk.

Det gav ham en status som et fyrtårn i dansk og international badminton.

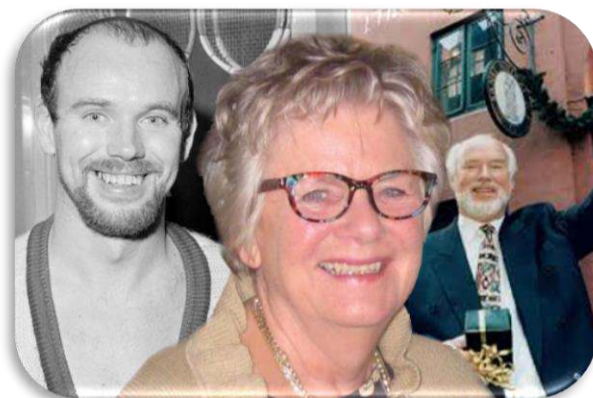
Syv All Englandtitler i herresingle og fem i double gjorde ham historisk.

Denne artikel er tilegnet familien Kops i taknemmelighed over at få lov til at kende ham siden 1964 og frem til hans død februar 2017 – Erland blev 80 år.

Selv om Erlands far og mor fra deres lejlighed kunne kigge ned til KBK, så var de aldrig nede og se Erland spille badminton. Det var alt sammen noget, han klarede selv.

Erland mødte Hanne i ØBK, hvor hun spillede sammen med blandt andre Tom Bacher og Bjarne Andersen. Toms karriere kender vi alle til. Bjarne Andersen blev en fremragende badmintondommer. Han døde desværre meget tidligt af kræft.

Hanne var Erlands klippe gennem hele livet – der har været tider, hvor Erland ikke var helt let at omgås, men Hanne kunne balancere Erlands temperament af og skabe roen omkring ham.

Hanne Kops

Pædagog var han ikke

De blev forældre til Lilan og Christina: De fik til store glæde også to børnebørn. Pigerne var også medlemmer af KBK, og jeg husker specielt en eftermiddag i slutningen af 70erne, hvor jeg var seniortræner i KBK.

Erland stod og spillede med Lilan på bane 1. Lilan var en stille, men meget dygtig pige.

Erland kiggede på mig og sagde:- – Vil du godt overtage det her. Hun forstår ingenting af, hvad jeg siger til hende – det er ligegyldigt, hvad det koster.

Jeg tog stille og roligt over og konstaterede blot, at Erlands pædagogiske evner var mangelfulde.

Christina ville engang midt i 80erne lige udfordre sin far. Hun spillede på 1. junior i KBK, så den opgave kunne hun nok magte.

Erland gav hende 14 forud – det var dengang man spillede til 15.

- Jeg er aldrig blevet kastet SÅ meget rundt på en bane samtidigt med at far bare stod på midten af banen og flyttede sig stort set ingen vegne.

-Jeg blev sur (lidt af min fars temperament har jeg jo fået) men senere har jeg tænkt:- Hold op var han stadigvæk fantastisk, siger Christina.

Erland havde en bror – der hed Torben og som for øvrigt også spillede på KBKs 1 hold, men som Erland sagde:- Torben er en dygtig, men doven badmintonspiller.

Desværre døde Torben af hjertestop i en alt for ung alder.

Erland elskede alle sine piger og ville gøre alt for dem. Specielt at give dem oplevelser lå ham meget på sinde – familiefester hjemme hos familien Kops var altid en oplevelse.

At have mennesker omkring sig var vigtigt for Erland. Der var dog nogle ting, som Hanne ikke brød sig om. Erland fik ikke lov til at ryge cigaretter derhjemme.

Erland var glad for stærk ost – så når vi havde været til badminton i Skælskør og besøgt ostemanden i Osted, hvor Erland altid handlede stærk havartiost, så måtte den ikke komme i køleskabet. Den blev hængt ud af vinduet placeret i en hermetisk lukket plasticpose – så der var grænser for galskaben.

For ligesom at give et eksempel på fest hos Kops, så vil jeg fremhæve Erlands 50-års fødselsdag, der blev holdt i Københavns Sejlklub i Sydhavnen. Det var en kæmpefest, hvor Tom Bacher holdt en tale med et lysbilledshow – der var en konge værdig.

Der var så mange taler, at desserten blev serveret klokken 2 om natten – **første** mand gik hjem ved 5-tiden – så det var lidt af en fest.

Det var Erland og hans familie i en nøddeskal – familien og vennerne skulle have det godt.

Vanvittigt baghåndsslag

Som lille dreng i KBK stod jeg ude i gangen eller sad stille bag hans bane og så ham træne. Det var med stor beundring vi så på hans fysik, der var helt ekstrem.

Jeg husker hans baghåndsslag fra hans eget dybe baghåndshjørne diagonalt til modstanderens baglinje slået med en EK træ ketcher lavet på Fionia ketcher fabrik i Hårby på Fyn med en blød opstregning – det kræver en vis form for styrke i underarmen for at slå et sådant slag!

Erland stak jo ud, fordi han spillede med en blyvest for at gøre sig fysisk stærkere end sine modstandere.

Hvis de unge mennesker i dag skulle gøre det samme, så er jeg sikker på, de ville tro, at vi havde været frosset ned og var gravet op til lejligheden.

KBK var i 60'erne verdens stærkeste klubhold. Med spillere som Erland, Jørgen Hammergård, Finn Kobberø, Elo Hansen, Tage Nielsen, Ulla Strand, Karin Jørgensen, Inge Birgit Anker Hansen for blot at nævne nogle. Det smittede selvfølgelig af på os unge drenge og piger, vi var stolte af Erlands mange store titler.

Der var en træningskultur, som jeg kun mindes som noget godt. Ofte havde Erland en 4 – 5 spillere, som han spillede single mod og så fik de 20 minutter hver – og **Gud** nåde og trøste dem, hvis de ikke spillede til.

Holdkampene var noget helt specielt, der blev sat tribuner op i hallen og specielt elskede Erland at slå Gentofte og Skovshoved – som han sagde, de var altid lidt fine på den, så de skulle ned med nakken.

KBK blev 40 år i 1968 – den var min første store fest i KBK – den gik ikke stille af. Freddy Fræk og et jazzorkester spillede, og politiet kom flere gange i løbet af aftenen, fordi der var nogle, der synes, der blev larmet for meget. Ordensmagten blev modtaget med drinks, så var det overstået!

Elo Hansen gik rundt og klippede alle mændenes slip midt over og introducerede mudderkliren – fem forskellige dele spiritus ned i en kakaomælk – kedeligt var det ikke.

Festlig landsholdstræning

Der var også landsholdstræning i KBK hver tirsdag – der blev spillet single fra 10 – 12 og gået alvorligt til den – inspireret af der var lidt på højkant. Efter træningen var der frokost hos Erlands mor ovre på Erlands Pub – derefter hjem til Elo og spille billard – Elo havde et gammelt danseinstitut som lejlighed og et af rummene bestod af et stort billardbord og et sofaarrangement – jo det danske Thomas Cup hold forberedte sig på bedste vis.

Blot for at vise hvordan spillerne tænkte dengang, så sørgede Erland for, at der blev spillet nogle opvisningskampe inden Thomas Cup 1964 i Tokyo, så man kunne få Jørgen Mortensen med som reserve. Spillerne ville gerne have en extra spiller med, det havde forbundet ikke penge til, så blev der samlet ind via opvisningskampe, så MO kunne komme med. Det var en flot gestus og noget MO den dag i dag tænker tilbage på med glæde.

Erlands temperament er der talt meget om – jeg vil sige, der er lidt lyst fiskerhistorier over den vurdering - overdrivelse fremmer jo forståelsen – dog har jeg et par interessante eksempler, som da han knækkede 2 ketchere over knæet, da han havde tabt til en svensker i en landskamp, det gad han bare ikke.

Og så da han på sine gamle dage spillede udfordringskamp om 4. herresingle på KBKs hold mod en talentfuld spiller.

Erland var bagud 13- 2 i første sæt, og han mente den unge mand snød ham.

Det mente den unge mand ikke, så stemningen var ikke så god.

Kampen blev spillet på bane 5 i KBK, hvorefter Erland gik ud og knaldede knytnæven ind i væggen og alle knoerne blødte. Erland tørrede blodet af og vandt 17- 15 og 15-2 – det gad han ligesom heller ikke finde sig i – blot et eksempel på hans vilje selv på hans gamle dage.

Erlands gæstfrihed var enorm. Hans dør stod altid åben: Hanne har stået model til mange "morsomme" besøg også af længere varighed.

KBK havde en senior juleturnering, der altid begyndte 2. juledag. Hanne valgte så at føde Christina 1. juledag. Det syntes Erland naturligvis burde fejres, så alle deltagerne i turneringen blev inviteret hjem til privaten i Odensegade til en temmelig våd og lang fest. Igen dukkede ordensmagten op, og igen fik de god forplejning. Erland var på pletten og gav dem nogle gin- og tonic, så var det problem klaret.

Den aften græd Erland

2. juledag 1993 blev jeg ringet op af Erland kl. 22: Du må komme, KBK **brænder!**

Jeg har aldrig set Erland så ked af det – jeg har stadig avisklippet fra BT, hvor Erland står med brandinspektøren og konstaterer alt, er væk – KBK havde nok verdens flotteste badminton pokalskab. Alt brændte. Der var intet tilbage. Det var en forfærdelig aften.

I dag ligger der et plejehjem på KBKs-grund, og KBK flyttede rundt om hjørnet til Krausesvej, hvor der blev bygget en ny flot hal – takket være et stort arbejde af blandt andre Jacob Dynnes Hansen – en hal der står snorlige i dag. Men for os gamle KBKere – der var 2. juledag 1993 skrækkelig. Erland kunne ikke holde tårerne tilbage.

Erlands popularitet i den store verden var fuldstændig mageløs.

Erland spillede som meget gammel mand sin sidste All England i herredouble sammen med Frank Holst Andersen og tro mig, de var chanceløse.

Da de går ind på banen, rejser alle sig op i hallen og klapper Erland ind på banen, de ville hylde en gammel champion.

Erland var rejseleder igennem mange år, og når landsholdet ankom til Djakarta, så blev Frost, Højer, Stuer og de øvrige spillere sat i en sofa, og Erland blev interviewet til indonesisk TV. Ikke fordi Erland maste sig på, men fordi der var så stor respekt for hans indsats på banerne.

Jeg tror ikke, der er noget sted i badmintonverdenen, hvor Erland ikke var velkommen. Han kunne åbne alle dørene.

Erland var en levemand, og han havde mange ritualer. Han skulle altid have en Bloody Mary som det første efter flyveren var kommet i luften.

Før All England blev flyttet fra London til Birmingham, så elskede han Regent Palace – Stetson saloon, hvor Phasse og han sad i baren i selskab med **et glas** Fernet Branca.

På vejen hjem ved midnatstid fra hallen ude ved Wembley skulle han altid forbi et sted, der hed "Jøden og bokseren", hvor han lige fik en oksebrystsandwich med noget forfærdeligt stærkt sennep på, inden han kom hjem til hotellet.

Jeg kender ingen, der kunne ryge så mange cigarer lige efter hinanden, og det gav så lige et besøg af det japanske brandvæsen på et hotel i Tokyo, hvor han på et værelse havde pulset løs sammen med Tom Bacher og Craig Reedie, så brandalarmen gik.

Stædig til det sidste

Erland havde en fantastisk ven i Peter Kjærgård – Badminton Danmarks rejsearrangør. Jeg var heldig at være på rejse med dem mange gange. Peter og Erland forstod virkelig at nyde hinandens selskab, og det at rejse var at leve for Erland – ud at opleve verden og møde mennesker – det var Erland fantastisk til, og så vidt muligt havde han altid Hanne med, så de kunne få oplevelserne sammen – det gjaldt bl.a. ture til Mexico og Canada.

Erlands menneskelige egenskaber var mangfoldige: Han elskede fighteren – han holdt altid med de små i samfundet – han glædede sig meget over, når det gik godt for folk og hadede, når nogen spildte deres talent.

Erland var stolt over at blive ridder af Dannebrog – stolt over sin udmærkelse fra BWF – stolt over at komme i Hall of Fame her i Danmark samt Hall of Fame hos Badminton Europe. Personligt fik jeg **som næstformand** lov til at gøre ham til æresmedlem i KBK i forbindelse med KBKs 75-års fødselsdag – det var en god dag.

KBK var også vært ved Erlands 75-års fødselsdag i 2012 – åbent hus med over 200 gæster – det var også en god dag.

Erland havde kræft de sidste seks år af sit liv. Hans fighterens egenskaber hjalp ham naturligvis. Han var fuldstændig afklaret med, han ikke kunne leve videre. Han holdt sin 80-års fødselsdag en søndag morgen på plejehjemmet ved Tuborg Havn, hvor vi var cirka 60 personer til stede: Der havde jeg på fornemmelsen, at Erland i princip sagde farvel til sine venner.

Vores sorte humor sammen betød blandt andet, at jeg sagde til ham:- Erland det bliver jo ikke nogen enkelt opgave at finde de 6 – 8 mand, der skal bære dig ud af kirken – han kiggede koldt på mig og sagde – Sørensen det skal du ikke tænke på. Jeg bliver stående – der er ingen, der skal flytte mig.

Erland du skal vide, jeg savner dig – **Du** var et stort **menneske!**

Jeg vil gerne have lov til at takke Hanne Kops, Niels Rasmussen, Gert Hansen og Ole Jacobsen for at hjælpe mig med ovennævnte.

Hans Sørensen

KLUBSANGEN

Melodi: "Vi er børn af sol og sommer"

Kammerater lad det gælde:
Her er vi fra KBK.
Vi står sammen en for alle
i det store og det små
Træning, leg og mesterskaber
Gi'r os glæde - men forstå:
Om vi vinder eller taber
er vi ens i KBK.

